

Uniwersalne nauki Sathya Sai Baby

Gdy ludzie zaczynają szukać Boga, są często niepewni swojej drogi z powodu istnienia wielu religii i różnych praktyk. Nauki Sai Baby cieszą się ogromnym uznaniem i znajdują uniwersalne zastosowanie. Jego nauki są proste, a mimo to głębokie. Bhagawan objaśnia je w rzeczowy, łatwy do zrozumienia sposób.

Sposób prezentacji może być nowy, ale nauki są wieczne i starożytne. Rozbrzmiewają w sercu poszukiwacza, który wie, że słyszy prawdę.

Swami zostawił nas z niezwykle cenną spuścizną swoich nauk w postaci wielu dyskursów, jakie wygłosił przez lata, książek, jakie napisał oraz wielotomowej literatury Sai autorstwa wielbicieli, którzy mówili o bezcennych lekcjach przyswojonych dzięki osobistym doświadczeniom ze Swamim. Nauki Swamiego obejmują każdy aspekt życia duchowego i nie tylko, a także bez wątpienia będą tematem ważnych studiów dla przyszłych pokoleń, podejmowanych zarówno przez uczonych jak i wielbicieli, a przede wszystkim przez poważnych badaczy szukających prawdy i rzeczywistości.

Znaczenie i zrozumienie jego nauk jest wnikliwe i szerokie oraz ma wpływ na każdy aspekt naszego życia, tak doczesny jak i duchowy. Niniejszy artykuł pokrótce omawia główne nauki Bhagawana.

Miłość jest zasadniczą podstawą wszystkich religii

Swami był zawsze bardzo bezpośredni i ułatwiał nam zrozumienie swoich nauk. Powiedział, że istnieje tylko jedna religia – religia miłości. Jego stwierdzenie sięga do samej podstawy i istoty religii – miłości. Miłości do Boga i miłości do naszych bliźnich. Ta miłość jest najważniejszą zasadą wszystkich religii.

Swami wyjaśnił, że wszystkie religie są różnymi drogami prowadzącymi do tego samego celu. Powiedział:

Podstawowa prawda we wszystkich religiach jest taka sama. Idee filozoficzne lub praktyki i sposoby postępowania mogą się różnić, ale ostateczny ideał i cel jest tylko jeden. Wszystkie religie głoszą jedność boskości i rozpowszechniają uniwersalną miłość, niezależnie od kasty, wyznania, kraju czy koloru skóry.

W dyskursie wygłoszonym 4 lipca 1968 roku w Nairobi w Kenii Swami oznajmił:

Przybyłem, aby zapalić lampę miłości w waszych sercach i z dnia na dzień podsycać jej blask. Przybyłem, by mówić wam o uniwersalnej, jednoczącej wierze, o duchowym źródle wszechrzeczy, o ścieżce miłości, o postannictwie miłości, o obowiązku miłości.

Potwierdzają to nauki różnych tradycji duchowych. Dla przykładu weźmy trzy główne religie semickie: judaizm, chrześcijaństwo i islam.

Rabin Akiba ben Josef (ok. 50-135) był wielkim żydowskim mędrce z przełomu I i II wieku. Był „przywódcą wszystkich mędrców”, zgodnie z tradycją uznawany za jednego z pierwszych założycieli

judaizmu rabinicznego. Rabin Ben Akiba uważał judaizm za religię miłości. Aby potwierdzić swoje twierdzenie, sięgnął do dwóch wersetów z Tory. Pierwszy werset pochodzi z Księgi Powtórzonego Prawa:

Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił (Pwt 6:5)¹.

Drugi werset zaczerpnięto z Księgi Kapłańskiej:

Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego (Kpł 19:18).

Talmud (podstawowe źródło żydowskiego prawa religijnego) opowiada historię rabina Hillela, znanego żydowskiego przywódcy, uczonego i mędrca, a także jednej z najważniejszych postaci w historii żydowskiej, który żył mniej więcej w czasach Jezusa. Do Hillela przyszedł poganin i powiedział, że przejdzie na judaizm, jeśli rabin wyłoży mu całą Torę w czasie, jaki zdoła ustać na jednej nodze. Tora, która stanowi część Biblii hebrajskiej, zawiera Pięcioksiąg Mojżesza.

Rabin Hillel odpowiedział:

Nie czyń bliźniemu, co tobie niemiłe. Oto cała Tora; reszta to tylko komentarz. Idź i ucz się.

Przypomina to nam „złotą zasadę”. Idea ta jednak była istotnym elementem judaizmu na długo przed Hillelem czy Jezusem. „Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego” (Kpł 19:18) to zdroworozsądkowe zastosowanie nakazu Tory, który to nakaz rabin Ben Akiba określił jako jej esencję.

Pewnego razu prawnik zapytał Jezusa, które przykazanie w prawie jest najważniejsze. Tym prawnikiem był faryzeusz, członek starożytnej sekty żydowskiej, która kładła nacisk na ścisłą wykładnię i przestrzeganie prawa żydowskiego zarówno w mowie jak i w piśmie. W zakresie przestrzegania prawa faryzeusze byli formalistami. Ci niezwykle dumni i drobiazgowi ludzie chcieli upewnić się, że uniknęli złamania choćby jednego z przykazań. Znali nie tylko dziesięć przykazań, lecz także wszystkie prawa zapisane w Torze, których zgodnie z tradycją jest 613.

Według Ewangelii Mateusza (Mt 22:35-40):

Jeden z nich, uczoney w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę: ‘Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?’. On mu odpowiedział: ‘Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy’.

William C. Chittick, profesor religioznawstwa z Uniwersytetu Stanowego w Nowym Jorku, wybitny tłumacz i interpretator klasycznych islamskich tekstów filozoficznych i mistycznych obszernie opisał szkołę filozofii islamu. W swoim artykule: „Islam: religia miłości” podkreślił duże znaczenie pokaźnej literatury w islamie, odkrywając i wyjaśniając naturę miłości, która stanowi część intelektualnej spuścizny tej religii.

Chittick powoływał się na Ibn Qayyima al-Jawziyya, znanego XIV-wiecznego teologa z Bagdadu, który powiedział, że podstawą islamu jest „miłość do Boga, bliskość z Nim i pragnienie, by Go doświadczyć” i że „objawione księgi Boga, od pierwszej do ostatniej, skupiają się na przykazaniu miłości”.

Ibn Arabi (1165-1240), wybitny suficki mistyk i filozof, powiedział:

Podążam drogą miłości, a dokądkolwiek wędruje karawana miłości, jej droga jest drogą mojej wiary.

Jesteśmy Jednym – rozwijajcie postawę jedności

Swami oznajmił, że jest tylko jeden Bóg i jest On wszechobecny. Bóg jest zarówno bezformny jak i posiadający niezliczone formy. Wszystkie nazwy i formy są Jego. Dlatego nie możemy rozróżnić między jedną a drugą formą (lub nazwą), lecz widzieć je wszystkie jako tego samego Boga, którego czci się wszędzie.

Swami powiedział:

Prawdziwym miejscem zamieszkania Boga jest serce człowieka, a ten sam Bóg mieszka we wszystkich istotach. Wszystkie istoty we wszechświecie są kreacją Boga, a na tym świecie nie ma nic, co nie jest boskie. Wszyscy są jednym. Gdy ludzie dostrzegają między sobą różnice, wynikają one z poczucia 'moje' i 'twoje'. Wszystko, co widzimy na tym świecie, jest przejawem boskości. Nie ma nic innego. Tylko Jeden istnieje na tym świecie, nie ma drugiego.

To poczucie oddzielenia, uczucie, że jesteśmy jednostkami oddzielnymi i odmiennymi od każdej innej jednostki, nie jest ostatecznie prawdziwe. Ten sen o zwykłej fizycznej i oddzielnej egzystencji jest iluzją. Jedność jest podstawową rzeczywistością wszelkiego życia i wszystkiego we wszechświecie, ponieważ na swoim najgłębszym poziomie stworzenie jest niepodzielne.

Jesteśmy zachęceni do pielęgnowania postawy jedności między ludźmi wszystkich wyznań, wszystkich krajów i wszystkich kontynentów. Swami w niezrównany sposób przypominał nam, że życie jest podróżą od „ja” do „my”.

Thomas Merton, amerykański mnich-trapista, pisarz, autor licznych książek katolickich i jeden z wielkich mistyków XX wieku, miał wizję jedności ze wszystkimi ludźmi. Swoje objawienie opisał w taki sposób:

W Louisville, na rogu ulic Fourth i Walnut, w centrum dzielnicy sklepowej, nagle uświadomiłem sobie z ogromną siłą, że kocham tych wszystkich ludzi; że oni są moi, a ja jestem ich, że nie możemy być dla siebie obcy, pomimo że zupełnie się nie znamy. To było jak przebudzenie się ze snu o odrębności, o fałszywej izolacji w specyficznym świecie, w świecie wyrzeczenia i rzekomej świętości².

Wyrwanie się spod presji iluzorycznych różnic sprawiło mi taką ulgę i radość, że omal nie roześmiałem się w głos. Nie wiem, czy potrafię opisać słowami swoją radość, ale pomyślałem mniej więcej tak: 'Dzięki Bogu, jestem taki sam jak inni, jestem tylko jednym z nich. Być częścią rodzaju ludzkiego to naprawdę wielki przywilej³.

Nie ma takiej możliwości, aby mówić ludziom, że wszyscy chodzą jaśniejac jak słońce. Nagle zobaczyłem tajemne piękno ich serc, głębię ich serc, gdzie nie sięga ani grzech, ani żądza ani samoświadomość, podstawę ich rzeczywistości, takiego człowieka, jakim każdy jest w oczach Boga. Gdyby tylko ci wszyscy ludzie mogli widzieć siebie, jacy są naprawdę. Gdybyśmy tylko mogli przez cały czas widzieć w ten sposób siebie nawzajem. Wtedy nie byłoby powodu do wojny, nienawiści, okrucieństwa, chciwości⁴.

To poczucie jedności nie jest obce naukowcom. Albert Einstein powiedział:

Człowiek jest częścią całości, którą nazywamy wszechświatem, częścią ograniczoną w czasie i przestrzeni. Człowiek doświadcza siebie samego, swoich myśli i uczuć, jako czegoś odrębnego od reszty – jest to rodzaj złudzenia optycznego świadomości. To złudzenie jest dla nas rodzajem więzienia, ograniczając nas do osobistych pragnień i związków uczuciowych z kilkoma najbliższymi osobami. Naszym zadaniem jest wyzwolić się z tego więzienia poszerzając obszar naszego zrozumienia i współczucia, aż ogarnie on wszystkie żyjące istoty i całą naturę w jej pięknie... Powinniśmy wymagać zasadniczo nowego sposobu myślenia, jeśli ludzkość ma przetrwać⁵.

Amerykański fizyk kwantowy David Bohm, powszechnie uważany za jednego z najważniejszych fizyków teoretycznych XX wieku, napisał:

Dochodzimy do nowego pojęcia nierozdzielnej całości, zaprzeczającego klasycznej idei rozbicia świata na oddzielne, niezależnie istniejące części... Odwróciliśmy klasyczny pogląd, że niezależne 'cząstki elementarne' są fundamentalną rzeczywistością, że różne systemy fizyczne są tylko szczególnymi zbiorami form i uporządkowań tych cząstek. Mówimy raczej, że fundamentalną rzeczywistością są nierozzerwalne powiązania kwantowe całego wszechświata, a względnie niezależnie zachowujące się cząstki są tylko szczególnymi możliwymi formami wewnątrz tej całości⁶.

Bóg jest miłością, życie w miłości

Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie (1 Kor 13:8).

Swami stwierdził, że Bóg jest miłością i porusza Go jedynie pielęgnowanie i praktykowanie miłości. Miłość jest prawdziwą istotą życia i bez niej nic nie może istnieć na tym świecie. Dla człowieka miłość jest życiem, miłość jest wszystkim. Zachęca się nas do tego, abyśmy kochali wszystkie istoty jako przejawienia tej samej boskości, która jest naszą prawdziwą podstawą. Najlepszym sposobem na to jest wykonywanie bezinteresownej służby.

Swami zaleca nam: „Zaczynaj dzień miłością. Wypełniaj dzień miłością. Zakończ dzień miłością”. Musimy sprawić, aby miłość stała się dominującą siłą w naszym życiu, aktywnie i nieustannie otwierając nasze serca na miłość. To jest droga do Boga.

Znany żydowski filozof z XX wieku Martin Buber powiedział:

Prawdziwe znaczenie miłości do bliźniego nie polega na tym, że jest to nakaz od Boga, który musimy wypełnić, lecz na tym, że przez tę miłość i w tej miłości spotykamy Boga. Egzystencja pozostanie dla ciebie bez znaczenia, jeśli sam nie wejdiesz w nią z aktywną miłością i jeśli w ten sposób nie odkryjesz jej znaczenia dla siebie.

Dla chrześcijan podano:

Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością (1 J 4:8).

Napisana przez Jamesa Fadimana i Roberta Fragera książka „Essential Sufism” podaje:

Dla wielu sufizm jest ścieżką miłości. Kochanie innych, kochanie piękna tego świata rozwija zdolność kochania. Im bardziej potrafimy kochać, tym bardziej potrafimy kochać Boga. Aby kochać Boga, trzeba poznać Boga.

Znany XIII-wieczny perski poeta i mistyk suficki Dżalaludin Mohammad Rumi, powszechnie znany jako Rumi, powiedział, że kochać Boga to znaczy osiągnąć Boga. Rumi napisał:

*Przetrąć wszystko dla miłości,
jeśli jesteś prawdziwym człowiekiem.
Jeśli nie, opuść to zgromadzenie.
Połowiczne serca nie osiągną wielkości.
Wyruszasz na poszukiwanie Boga,
lecz wciąż zatrzymujesz się
w niestawnych zajazdach⁷.*

Budda uczył pełnej miłości dobroci i pełnego miłości współczucia. Oznajmił:

*Niech nikt nie oszukuje nikogo, niech w żaden sposób źle o nim nie myśli,
niech się nie unosi gniewem ani nie knuje zła przeciw innej istocie.
Tak jak matka, dopóki żyje, troszczy się o swe jedyne dziecko,
tak człowiek powinien darzyć wszechogarniającą miłością wszystkie żywe istoty.
Powinien odczuwać bezgraniczną miłość dla całego świata,
miłość rozprzestrzeniającą się we wszystkie strony,
niczym nieograniczoną, bez cienia nieprzyjaźni⁸.*

Słynne powiedzenia Swamiego: „Kochaj wszystkich, wszystkim służ” i „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź” streszczają jego nauczanie na temat życia w miłości. Te proste i piękne przesłania mocno przemawiają językiem serca.

Tłum. Dawid Kozioł
maj 2017
(is)

Źródło: <http://www.sathyasai.org/about-us/interfaith/universal-teachings-of-sathya-sai-baba>

¹ Tłumaczenia cytatów biblijnych pochodzą z Biblii Tysiąclecia, <http://www.nonpossumus.pl/ps/>

² Thomas Merton 1966: *Conjectures of a Guilty Bystander*. New York: Doubleday & Company, p. 140-141. Tłumaczenie fragmentu za: A. Świeżyński, „Przestrzenie modele samotności”, 2007, s. 13. - http://bazhum.muzhp.pl/media/files/Studia_Philosophiae_Christianae/Studia_Philosophiae_Christianae-r2007-t43-n1/Studia_Philosophiae_Christianae-r2007-t43-n1-s195-207/Studia_Philosophiae_Christianae-r2007-t43-n1-s195-207.pdf (dostęp 21.05.2017)

³ Thomas Merton 1966: *Conjectures of a Guilty Bystander*. New York: Doubleday & Company, p. 140-141. Tłumaczenie fragmentu za: „Brzeski Magazyn Informacyjny”, nr 11/grudzień 2007, s. 5. - <http://mok.brzesko.pl/bim/bim122007.pdf> (dostęp 21.05.2017)

⁴ Thomas Merton 1966: *Conjectures of a Guilty Bystander*. New York: Doubleday & Company, p. 140-141. Tłumaczenie fragmentu za: https://www.vismaya-maitreya.pl/wielcy_ludzie_przemienienie_jezusa.html (dostęp 21.05.2017)

⁵ Fragment listu Alberta Einsteina do rabina z 1950 roku. Tłumaczenie fragmentu za: <https://wduch.wordpress.com/2012/08/27/einstein-i-religia/> (dostęp 21.05.2017)

⁶ Tłumaczenie fragmentu za: W. Duch, *Fizyka i Tao*, „Mandragora”, s. 121. - <http://www.fizyka.umk.pl/publications/kmk/84-Fizyka%20i%20Tao-Mandragora.pdf> (dostęp 22.05.2017)

⁷ Tłumaczenie fragmentu za: S. Kuran, „Szepty Ukochanego”, 2013, s. 17. - <https://www.beezar.pl/ksiazki/szepty-ukochanego-rumi> (dostęp 21.05.2017)

⁸ A. L. Basham, „Indie”, tłum. polskie Z. Kubiak, Warszawa 1964, s. 354.

Tłumaczenie fragmentu za: E. Chat, „Dialog chrześcijańsko-buddyjski po Soborze Watykańskim II”, Kielce 2002, s. 22. http://bazhum.muzhp.pl/media/files/Kieleckie_Studia_Teologiczne/Kieleckie_Studia_Teologiczne-r2002-t1-n2/Kieleckie_Studia_Teologiczne-r2002-t1-n2-s7-24/Kieleckie_Studia_Teologiczne-r2002-t1-n2-s7-24.pdf (dostęp 22.05.2017)